

ע"פ 6105/16 - מני חזון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערערים פליליים

ע"פ 6105/16

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא

לפני:

המערער: מני חזון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויזי מרכז-lod
מיום 8.6.2016 בת"פ 55284-03-15

תאריך הישיבה: י' בתמוז התשע"ז (04.07.2017)

בשם המערער:עו"ד שי טובים

בשם המשיבה:עו"ד מيري קולומבוס
בשם שירות המבחן:גב' ברכה ויס

פסק דין

השופט נ' הנדל:

עמוד 1

1. המערער הורשע, על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון שלא התייחס לרכיב העונש, בעבירות של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נהייה בשכרות לפי סעיף 62(3) בצירוף סעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, נהייה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים בה נהבל אדם או ניוק רכוש, לפי סעיף 62(2) בצירוף סעיף 38(2) לפקודה. בית המשפט המוחז עזר על המערער את העונשים הבאים: עונש מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים, מאסר מותנה, פסילה מלאה חזק או לקבל רישון נהייה למשך 15 שנה מיום שחררו ממאסר, ופיצוי בסך 20,000 ש"ח. הערעור מופנה נגד חומרת עונש המאסר.

ברקע, תאונת דרכים קטלנית. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, במהלך חודש דצמבר 2014 בסמוך לשעה 00:19 נהייה המערער ברכב משא בכביש 5612 כשהוא שיכור, היינו כשבגופו סם מסוכן מסוג קנאביס. באותו העת נהג המנוח ביחד עם אחר בכביש בכיוון הנגדי. בהגיע המערער לקילומטר 26 בכביש, ללא כל סיבה, הוא סטה לנטייב הנגדי תוך חיצית קזו הפרדה רצוף, ופגע ברכב שבו נהייה המנוח (להלן: הרכב המערבי). הרכב המערבי הועף והתהפרק על גבו. המערער סייע למנוע התהפקות נוספת של הרכב המערבי, עד שהגיעו כוחות ההצלה. כתוצאה מההטונה המנוח נפגע קשה מאוד ונפטר לאחר זמן קצר. לנוסף ברכב המערבי נגרמו כאבים בחזה, בעין ימין, באף ובาง שמאלי ואף המערער נהבל בפנוי.

הסניגור הדגיש כי המערער תרם לכך שהרכב המערבי לא ימשיך ויתהפרק, נתון בעל משמעות לנוכח העובדה כי ברכב המערבי נסע אדם נוסף מלבד המנוח. עוד הדגיש כי המערער אינו בעל דפוסים ערביים, וכי לאחרונה, תוך כדי ריצוי העונש, אביו של המערער, שאותו סעד, נפטר ממחלה קשה. הסניגור אף התייחס לכך שבמהלך מאסרו נולדה למערער ולדאה, שתגדל בשנים הראשונות של חייה כאשר אביה מאחורי סורג ובריח.

2. עם כל ההבנה למצבו האישי של המערער, ברוי כי יש לשים את הדגש במקום אחר. ראשית לכל, הזරקורים מופנה אל נפגע העבירה. המנוח היה בן 34 ואב לשולשה. גרים מתוות של המנוח הביאו להריסט עולם ומלוاؤו, והמחיר שהוא שילמה משפחחת המנוח אינו ניתן לשיעור. שנית, הדגש מושם על החבורה בכללותה, ועל הנפגעים הפוטנציאליים ממנהיגת רשלנית ופושעת. בהינתן נתונים אלה, ישנים שלושה כללים מנחים לעניישה על עבירות של גרים תאונה קטלנית תוך שימוש ברכב. הכלל הראשון, קדושת החיים. הכלל השני, והוא שיקול מרכזי בענישה, הינו מידת האשמה של הנגה. הכלל השלישי קובע כי הנسبות האישיות של הנגה מתגמדות נוכח התוצאה הטרוגית של התאונה.

בחינת מידת האשמה של המערער מראה כי אשמתו גבוהה מאוד. המערער יצא בדרך תוך שימוש בכלים בעלי פוטנציאל קטלני, בעודו תחת השפעת סמים וכאשר הוא אינו יכול לשולט ברכב. לא בצדק צוין בכתב האישום שהמערער סטה ממסלולו לנטייב הנגדי בו נהייה המנוח ללא כל סיבה. התוצאה הינה שנהרג אדם, שככל חטאו שנצע בכביש. המערער הורשע בעבירות הריגה.

בית המשפט חייב לתרום למלחמה בקטל בדרכים. הרוגים בכביש אינם בגדר גזירת גורל. תנאי הנסיבות בארץ השתפרו במידה ניכרת בעשור האחרון. יש בנתון זה כדי להבהיר כי המרכיב האנושי הוא אשר גורם לתאונה, והנסיבות היא כי עם כל ה策ער, מדובר בבחירה. ענייננו, המערער בחר לנרגס כאשר הוא תחת הרהשפה של סם מסוכן.

לנוכח הצורך להורטיע את הרבים ובמטרה למנוע את התאונה הבאה, הגענו למסקנה כי העונש אינו חמוץ. הוא אף נותן משקל לניסיוביי האישיות של המערער. באשר להגשת הסטיון לרכב שהטהפרק, נכון לציון כי המערער פעל בדרך זו,

אר אין לשוכח כי זו חובה המוטלת על פי דין על הנג שגורם לתאונת, בין אם הוא אשם ובין אם לאו. בכל מקרה, המבט מופנה לקיפוח המיותר של חי אדם.

.3. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט בתמוז התשע"ז (13.7.2017)

שפט

שפט

שפט